

רע"פ 2782/21 - יעקב רובינגר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 2782/21

לפני:

יעקב רובינגר

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיב:

בקשת רשות לעערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט ר' ינוגרד) בעבאה פ-21-04-0638 מיום 20.4.2021

עו"ד ארז בר-צבי; עו"ד עידן בוטבול

בשם המבקש:

החלטה

1. המבקש, מורה לניהga, מואשם במעשה מגונה בתלמידו, בניגוד לסעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ג-1977. כתב האישום הוגש ביום 22.3.2021. ביום 8.4.2021 ביקש המבקש לסוג את ההליך "בדלתים סגורות" ולאסור את פרסום שמו. המשיבה התנגדה לבקשתו. בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' כהן) קבע - לאחר כמה שינויי מועד - דיון בבקשתה ליום 21.4.2021, ובינתיים סירב לתת צו זמני לאיסור פרסום שם המבקש. בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' ינוגרד) קיבל ביום 19.4.2021 את ערעור המבקש על ההחלטה الأخيرة. משום שלא הייתה מנומקת, והшиб את הדיון לבית משפט השלום לצורך נימוק ההחלטה.

2. ביום 20.4.2021 נתן בית משפט השלום החלטה מנומקת בבקשתו בלי לקיים דיון במעמד הצדדים. ציין שהכלל, גם בעבריות מיין, הוא פומביות הדיון; ושנודעת חשיבות פרסום שם הנאשם בעבריות מיין, במיחaud אם במהלך עבודתו בא מגע עם תלמידות רבות. لكن ובהסתמך על פסיקה של בית משפט זה נדחתה הבקשת לאסור את פרסום שם המבקש. באותו יום קיימן בית המשפט המחוזי דיון במעמד הצדדים ודחה את ערעור המבקש. נקבע שמלכתחילה לא היו מקום וצורך לקבע דיון בבקשתו. בית המשפט מצא שזרת האירוע ומספר המעשימים מעלים שאין מדובר בפגיעה אחת; لكن גובר האינטרס הציבורי בפרסום שם הנאשם בעבריות מיין כדי שנפגעים נוספים יכולים להתלוון וכי להזהיר את הציבור. עוד ציין שמדובר בנאש ולא בחשוד; שבמקרים רבים אחרים נדחו בקשות דומות; ושבבקשתה "הלקונית" לא תוארו נסיבות חריגות שיתמכו בה. משום כך, נקבע, היה בית משפט השלום רשאי לדחות את

עמוד 1

הבקשה על הסף. בית המשפט המחויז ציין שם תוגש בקשה חדשה ובה הבהרה במה שונה עניינו של המבוקש מאחרים, בית משפט השלים ידוע בה אם יסביר שיש מקום לכך. בית המשפט המחויז דחה את בקשה המבוקש לסתת צו ארעי לאיסור פרסום שבו כדי להשיג על ההחלטה.

3. מכאן הבקשה שלפניי. המבוקש טוען שבית משפט השלים חרג מהמסגרת הדיונית שקבע, שהצריכה דיון במעמד הצדדים; חרג מהנהיות בית המשפט המחויז, שהורה רק לנמק את דוחית הבקשה לסתת צו זמני; לא נתן למבוקש הזדמנויות להגיב לתגובה המשפט; ולא נתן למבוקש זכות טיעון מלאה. עוד טוען שבית המשפט המחויז הרחיב גם הוא את מסגרת הדיון מעבר למה שנקבע בהחלטתו הראשונה; ומאחר שהערעור אליו התמך בפן הדיוני, בית המשפט המחויז מנע למעשה מה מבוקש להגיש ערעור בזכות על ההחלטה המונומקט של בית משפט השלים. לכן מבוקש לבטל את החלטות הערכאות הקודמות, ובינתיים לאסור פרסום את פרטיו המבוקש.

4. לאחר שעינתי בבקשתו ובנשופיה, הגיעו למסקנה שדין להידחות. כידוע, רשות לערער ב"גלוול שלישי" לפי סעיף 7ד לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, תינתן רק במקרים שמתעוררת בהם שאלה משפטית שחווגת מענים של הצדדים או אם עתיד להיגרם למבוקש עייפות דין (בש"פ 641/20 עוזדה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (29.1.2020)). עניינו של המבוקש אינו נמנה עם מקרים אלה. בהחלטות לגוף אין מתעוררת שאלת משפטית כאמור. נוסף על כן, המבוקש הגיע מראש בקשה שנייה קצרים, וביקש להרחב בדין. בית משפט השלים נימק את החלטתו להימנע מלסתת צו זמני, ולצורך כך היה רשאי להתיחס לסיכוי הבקשה העיקרית. בערעורו על ההחלטה זו היה המערער רשאי להשיג גם על תוכנה, אולם בחר לא לעשות זאת. בנסיבות אלו ובהתאם שה מבוקש רשאי להשיג בקשה חדשה מונומקט ראוי, לא מצאתי שנגרם לו עייפות דין.

הבקשה נדחתת אפוא. מאליה מתיתרת הבקשה לצו ארעי לאיסור פרסום.

ניתנה היום, י"ג באיר התשפ"א (25.4.2021).

שפט